

בשדות ישראלי רבנות נהג לראשון או לסוכה במגזר יידי.

וגזרת נייר, גרמניה או פולין המאה הי"ט

אם תבקש

מהתבל: נחלה וחבל

ואף תקשר בה בכבל

דע כי הנה דוכל הבל

אם לנפשו שמת דעה: אל

תעשה עם שום אדם רעה

כי אין לך אדם שאין

לו שעה

מזל טוב... מזל טוב

ימי הולדת

11.10. יואב עדד
אהוד המאירי

12.10. אבלין ואלאן

13.10. בני פורסט
עידית ינטיס
דביב מרקוסון

14.10. טרי ויטהם
דוד ריפקינד
סלף לוין (נכדה)
מיקי הרמן

ימי נישואין

11.10. קרול וגדשון שרק

14.10. צביה ואנג'י קוניגס
נעמי ופרץ כהן

17.10. מרים ובדוך כהן

15.10. דישון בילגורי
רענן טנא
יונתן טוביס
ריקה סינה
רובי המרשלג
רז מעין

16.10. גדעון לוי

17.10. גבי ראי קולט
ברוס ויטהם
אבנר מירום
עמית שובל

#####

מיד-שניה

עד סוף חודש אוקטובר יש מכירת סוף העונה.
אחרי זה מחסלים את כל הבגדים והנעליים.

חברים הרוצים לקחת בגדיהם בחזרה. נא לבא
לקחת אותם בשעות הרגילות.

תודה - כטי וקרול

מה נשמע?

- * הנעורון (כיתות ז'-ח'-ט') יצאו לגיוס (בתשלום) בשדות צמחי המרפא השבוע. אומרים שהתמורה תישמר להם לקראת הנסיעה לפולין בייב ו/או לרשיון נהיגה! (זה מה שנקרא תכנון מראש...)
- * יאסו חזר אלינו אחרי העדרות ממושכת לביקור מולדת. הוא 'קפץ' גם לאוסטרליה. והיה אצל ג'יימבו במשך שבועיים. "ג'יימבו מרגיש טוב" הוא מספר. "כל בוקר הלכנו לטייל ביחד."
- * ב'הידרו' ירדה עלינו מכת תקלות, המפריעות לתפעול התקין. ג'ייסון מבטיח לפרט ברגע שיתפנה מהטיפול האנטנסיבי בנושא.
- * "מתחילים לקטוף אבוקדו" מספר דני פ. "יש יבול טוב מאד ומחירים צפויים להיות גבוהים." והוא מוסיף משפט שערתי תחילה שנאמר בבדיחות הדעת, אבל הוא הדגיש שהנושא רציני לגמרי: "כל חבר שייתפש בקטיף ללא אישור, צפוי לדו"ח במשטרה". בקיבוץ שכן כנראה בוצע כבר איום כזה הלכה למעשה.
- * מה הן 'זכויות' אורחי הלינה הכפרית? נושא זה עלה, כשאורחת ניגשה לויקטור, האוכל לתומו ארוחת בוקר וביקשה ממנו להסיע את משפחתה לסיור קצר בטרקטור ועגלה. הוא ענה שהוא עסוק מדי, ואחרי בירור עם עובדות ה'לינה' התברר שהיתה פה 'וזמה פרטית של אחת המשפחות. הנושא מסובך, וכל חבר שפונים אליו בבקשה דומה, מתבקש לבדד עם קורין או איילת. שמעתי גם שיש לא פעם בעיות ב'מרכולית', כש-האורחים נדרשים לשלם מחיר בלתי-מסובסד על מוצרים שונים.

האם יש מישהו שכבר הצליח לקרא את כל הכרך המדהים 'הבונים קיבוץ' אני עדיין 'מרפרפת' וקופצת - ונהנית ללא גבול.

שבת ושלוש, והמשך חג שמח - א.נ.ה

חג הסוכות -

תזכורת: יום שישי - בית קפה בפאב משעה 21.30 (מגיל 18)
 שבת - "סוכות מארחות"
 יום ראשון - 'ערב סיני' - (מהנעורים)
 יום שני - 'יום עפיונים'
 הכנה: 11.00 - 14.00 במועדון
 הפרחת העפיונים: 16.30 - בדשא האמפי

חג שמח

קיבוץ קולט או קיבוץ של גימלאים

מי מפחד מקליטה? או - האם קיבוץ שלא קולט לא מת?

"אני נגד קליטה" אמר לי חבר נכבד בקהילתנו. ציטטתי את מילותיו לחבר שנקלט (לפני כעשרים שנה) והוא נפגע. על רגל אחת ספרתי במדריך הטלפון הפנימי שלנו כחמישים חברים שנקלטו 'רגיל', ועוד כארבעים חברים שנקלטו בעקבות נישואין לחבר (כן) משק. כשליש מחברינו נקלטו בצורה זו או אחרת.

אחרי שיחתי עם החבר הנכבד הזה התחלתי להרהר מה משמעות מילותיו. הבן שלו מועמד. כלתו לעתיד רוצה להיקלט. הוא לא רוצה שבנו יגור במשק. אולי לא מסתדר עם כלתו לעתיד, ורוצה שהיא לא תגור בקרבתו. בצד הנחמד של ה'אני' הפנימי שלי לא מתקבל הסבר זה. אולי הוא לא רוצה לקלט אנשים מבחוץ, וכן רוצה לקלט בני משק - לפחות חלק מהם. הוא כן מעוניין בבן של ראשן ומאד רוצה שחנה'לה, שהיא הבת של שמואליק ושרה - שבמקרה חזרה מארה"ב עם דוקטורט בתקשורת - ייקלטו.

זוג צעירים בעלי מקצוע שחשו לנו בקיבוץ באו לבקר, וכמה משפחות אירחו אותם לשעה. כולם הסכימו שבני הזוג נחמדים. ההערות היו: "הוא שקט מאד", "היא תמיד מדברת". ראשתי לעצמי שאני מכירה כמה משפחות כאלה אצלנו... ועוד "בעוד עשר שנים הוא לא יהיה מזכיר" - טומי אומר לי שמשפט זה מוכר לו מתקופתו כרכז קליטה של התק"ם.

האם אנחנו רוצים לקלט רק מזכירים פוטנציאליים? ואם כן, לא נקלט את בנות זוגם? האם החלטנו לא לקלט, אם המועמד לא יתאים לתפקיד רכז הקהילה בעוד עשר שנים?

בטלפון שוחחתי עם עוד מועמד אפשרי. איש מכירות נדל"ן. קולין, שים לב! הוא שאל אותי כל מני שאלות אנטיגנטיות על המשק. איזה מרחק אנחנו מהגבול? (הגבול עם סוריה או טווח הקטיושות...?) איפה לומדים הילדים? איזה גודל הבתים שלנו? מהן משכורות החברים? האם הוא יכול להמשיך לעבוד בעסק שלו, ואם כן, כמה מהרווחים שלו יהיו שייכים לו? למה לא הכל? הוא איש מצויין, רצוי בקרבתנו, מזכיר פוטנציאלי.

באחד הקודסים בגרונטולוגיה שעברתי אמרו שקהילה שיש בה מבוגרים כלבד איננה קהילה בריאה. כרגע כארבעים אחוז מחברתנו הם גמלאים. בעוד עשר שנים מעל חמישים אחוז יהיו גמלאים. זה נטל עצום עבור אלה שעובדים. לא מדברים על נטל כספי כלבד אלא נטל חברתי. החברים שהוריהם סבלו לפני מותם או שסובלים ממחלות כרוניות מעריכים חברה טובה ותומכת. וחברה תומכת גדולה טובה יותר מחברה קטנה.

כמה מפחדים מקליטה? האם כל נקלט חייב לנצל אותנו? האם אף נקלט לא יעבוד, לא ידווח פת לחמו? האם אף נקלט לא יתרום לנו מבחינה חברתית? האם כל הנקלטים פושעים? אנוכיים? חייבת להיות איזו נפש טהורה ביניהם. האם נעשינו לקסנופובים?

אני זקוקים לחברים צעירים חדשים. קהילה משגשגת וגדלה היא קהילה בריאה. אנו רוצים וזקוקים לחברים צעירים. גידול של מספר הגמלאים איננו תשובה ואיננו בריא. אם אין תוספת של צעירים לאזן אותו.

בת-שבע מ.

תפסיקו לפחד מקליטה!

"בית ראשון במולדת"

דו"ח שוטף -

שלוש משפחות עזבו בסוף הקיץ, אחרי ששהו איתנו שנה.

בספטמבר הגיעו שלוש משפחות חדשות.

(1) משפ' רומנינקו - להם ילד בכיתה ד'. הוא הנדסאי מכוונות.
הם הגיעו מאוקראינה כחברי גדעין משפחות,
(צולמו בזמנו בעיתונות ובטלוויזיה בכבלים).

(2) משפ' לובדסקי - להם ילדה בכיתה ה'. הוא עיתונאי במקצועו.
והיא מורה לפסנתר.

(3) משפ' זליצ'ינקו - להם ילד (בלונדי קטן) לפעוטון ייסמין.
הוא עסק במחשבים.

משפחה זו הגיעה מסיביר, למרות שלשם לא
מגיע שליח. לו יש אה ברעשון לציון.

לכולם: ב ר ו כ י ם ה ב א י ם !

משפחות מאמצות תבורכנה.

יצוין שלפחות אחד מבני הזוג בכל משפחה מדבר (מעט) אנגלית.

המוסרת: שרה ד.

לכל הוותיקים!

שרותי תיירות ♦ שייט ♦ נופש פעיל

ראלף קיסר, מההכשרה באוסטרליה (שהה בקיבוץ עד 1956) מוסר ד"ש
חמה ומזמין את כל מי שזוכר אותו לכתוב לו או להתקשר!

Ralph Kaiser
17/205 St. Bernards Road,
Rostrevor,
5073 SOUTH AUSTRALIA

phone: 08-8337 0820
e-mail: kaiser@senet.com.au

(הוא שוטט באינטרנט, מצא במקרה את האתר של המלונן ויצר איתנו קשר)

הפעם, **תודה** מאד מיוחדת!

בדצמבר 1991, שלושה שבועות לפני יום הולדתו ה-90, לקה בעלי אמיל באירוע מוחין קשה, וכתוצאה מכך נשאר משותק בצד ימין. נסינו לטפל בו בבית, אך אחרי 6 שבועות נאלצנו להעביר אותו לבית האבות "כליל החורש" באילת השחר כדי לקבל טיפול סעודי מקצועי.

ומאז אנחנו, כלומר ג'וני, בתי מרטי ואני חלקנו בינינו את השבוע כך שכל יום ביקר אחד מאתנו אצלו. וכאן המקום של הנהג התורן.

כמעט שבע שנים המון חברים וחברות, מן הצעירים ועד לותיקים, הסיעו אותי לאילת השחר ובחזרה שלוש פעמים בשבוע. ובכן, פרק זה בחיי עומד להסתיים השבוע, כשאמיל יחזור הביתה ויעבור לבית יונתן.

כשאני מביטה אחורה וסוקרת את השנים הללו, אני מזכרת בכל אחד מנהגי ברגשי הערכה ותודה. רצונם הטוב והסיוע שהם הושיטו לי תרמו הרבה ליכולת של אמיל להתאושש ממצב ירוד ביותר למצב סביר ויציב, ואפשרו לו ליהנות מאי-אלה תענוגות החיים כגון קריאה, האזנה למוסיקה, והמשפחה המתרחבת והולכת.

על כן לכולכם אני מביעה את תודתי העמוקה.

חוה פרנק

(1730 לאילת השחר, 1930 מאילת.....)

ברצוני להצטרף לדברים של אמי ולהביע ברכת תודה אחת נוספת. במשך כל התקופה הלא קצרה הזאת הנרתי מקרוב שורה של סדרני תחבורה, והם הכירו אותי בשל הזמנות הרבות. בכל מקרה ובכל עת זכיתי לשיתוף פעולה יוצא מן הכלל, להבנה ולהיענות שסמלו עבורי את הצד היפה של הקיבוץ שאותו, אני מקווה, לא נפסיד במהלך השינויים.

לסדרנים בהווה ובעבר, לחברים שעזרו לנו בעת הצורך ולכל החברים שלא אחת הביעו עניין בשלום אבי והזדהו עם מצבנו הלא קל, אני אומר תודה.

ג'וני

כ"ב בתשרי תש"ח (1948) - ליאון לייטמן
כ"ו בתשרי תשמ"ז (1986) - הידרי קפלן
כ"ז בתשרי תשמ"ג (1982) - גבי דאי ליברט

חמישה ימי כיפור שהיו

ימי הנעורים - שנות השלושים: יהודי העיר האפורה, גלזגו, וביניהם משפחתי, היו מסורתיים גם אם לא שמרו את כל תרי"ג

המצוות. כולם הלכו לבית הכנסת בראש השנה וביום כיפור. בשבילנו, הבחורות הצעירות, הדבר החשוב ביותר לקראת החגים היה בחירת הבגדים החדשים, שימשכו את תשומת הלב של הצעירים, כאשר עיניהם תרו אל יציע הנשים למעלה בבית הכנסת. לא נהוג במשפחתי שהנערות ילכו לתפילת 'כל נדרי', כך שעל תפילה זו היתה הילה של מיסתורין.

למחרת, אחרי קימה מאוחרת, נשי המשפחה הלכו כ-15 דקות הליכה לבית הכנסת, ועלו ליציע הנשים. לא היתה מחיצה ולכן יכולנו לראות ולהראות, והדבר החשוב היה לראות האים 'הוא' נמצא שם למטה. בזמן תפילת 'יזכור' היה נהוג שהבנות שאצלו לא היה אבל במשפחה באותה שנה, יצאו - ובחוף הסתודדו וריכלו. בתום התפילות הלכנו בחזרה הביתה, והפסקנו את הצום בכוס חלב וחתיכות דג מלוח, לפני הסעודה.

ימי המדד - 1946-47 אחרי שהכשרות נסגרו, נשארונו, חבורה קטנה ופעיל-לה, בתנועת 'הבונים' בלונדון. איך ולמה, לא ברור לי היום, אבל זכורה לי הליכה ב-Tottenham Court Rd. ביום החג. נכנסנו לאכול ואחר כך צפינו בסרט מדהים ביופיו בנושא הבלט. בכוונה לא נזכיר שמות - (מי שהיה שם בוודאי יזכור) - אבל צמרת התנועה היתה.

ימי האחריות - 1973 בהיותי מזכירת המשק, העירו אותי ב-14.00 באותה שבת נוראה, ולשמע רעש הטנקים מהגולן ביקשנו ממני לבא לישיבה דחופה, כי פרצה מלחמה. בדרך למשורד ראשי הסתחרר מלונדון דאגה, גם לבן בסדיר, וגם למה עלי לעשות, ואיך אתמודד במצב איום וגדול זה. באותה ישיבה נתכר מהר מאד, שבתוד אישה תפקידי פעוט מאד, והמא"ז הוא זה שיחליט ויסדר את העניינים. זאת היתה הקלה עצומה. אחרי כמה ימים הגיעו מ'קול ישראל', לדאיין את המזכיר על מצב הרוח בקיבוץ. לקחתי את המיקרופון ביד, ולא יכולתי להוציא הגה מפי. הם עזבו כחפזון, או בגלל הפאשלה שלי, או בגלל ההרעשה מהגולן. כך תידע.

ימי השליחות - 1979 - ביקור ברוסיה כתיירים אנגלים. הגענו למינסק לקראת יום הכיפורים. כמובן חיפשנו בית כנסת. כמו בציור של שגאל, צריך רעוע ולא גדול עמד בחצר. בפנים זקנים וזקנות עם הפרדה של מחיצת תחרה. בקהל המתפללים נמצא רק בחור צעיר אחד. מרק (שמו) היה עילוי. לימד את עצמו עברית וגם ערבית (בהגיעו ארצה הצטרף לימין הקיצוני, וישב תקופה בבית כלא). בין התפילות יצאנו לחצר המושלגת, והוקפנו יהודי מינסק, ששאלו בלי סוף על החיים ביהדות אנגליה. לכמה מהם גילינו שביקדנו בארץ ישראל. "כי יש לנו בח שם". המקום והאנשים החזירו אותנו מאה שנה אחורנית.

ימי התיירות - 1982 - בספרד: היינו תיירים בדרום הארץ. קוסטה ד-לסול. מצאנו בית כנסת קטן, מקושט להפליא. הוא נבנה על ידי משפחה שבאה ממרוקו, והיה בו כל היופי של האמנות המרוקאית. מהיום הוא זכורים לי במיוחד השוטרים החמושים ששמרו כל היום מסביב לבניין.

ההווה - בשנים האחרונות, מאז 1973, יום כיפור מסמל עבורי יום זכרון, יום התייחדות עם עמי, ועם העבר.

ריני כהן
=====

חדשות מהוועדה לחבר המבוגר

(המדווחת - הליון)

"בית התעסוקה" - המקום מתנהל על מי מנוחות - כל יום מגיעים 3 - 5 חברים, כדי לעבוד כעוברים ונאז בעבודות עץ. האווירה היא נינוחה, אין לחץ.

עומדת על הפרק החזרה ל'בית הישן' (הדירה ששימשה לאחרינה לשיכון זמני לאוכלוסית 'בית יונתן'). התחלנו בתהליך משא ומתן לגבי ואיפוזים הדרושים שם, אבל אין לדעת מתי יתחילו לבצע או כמה זמן יקח לגמור אותם.

ב-26-27 באוקטובר אנחנו מתכננים טיול של יומיים - לשדות ים וקיסריה. כדי לתת לנו מושג לגבי מספר המשתתפים, חברים מתבקשים להרשם בלוח התרבות ת 17 4 ימים

הטיול בא בחשבון רק עם יירשמו לפחות 35 חברים. עלות הראשתפות לחבר: 150 ש"ח מסובסד

תכנית הטיול: טיור ביקבי קיסריה ארוחת צהריים (פיקניק) - כריכים אישיים. ביקור במוזיאון 'רקנטי' BBQ - בשדות ים לינה וארוחת בוקר - בלינה הכפרית, שדות-ים שייט מודרך בסירת זכוכית ביקור במוזיאון לעתיקות ביקור בבית חנה סנש ארוחת צהריים בשדות-ים ביקור בנה חורש (מחנה עקיבא) (מקום ה'עצמאות' של 'קיבוץ הבונים' בחדרה) היציאה מהמשק: ב-26.10 בשעה 8.00 חזרה: ב-27.10 בשעה 17.00

בשאלות - נא לפנות לטומי או להליון.

מפגש ביום שישי זה ב'מועדון הזהב': בשעה 10.00 פרטים על הטיול מפי טומי והליון. על 'בית התעסוקה' ועל תכניות חורף

ממה - ממה - קורה במשק הילדים?

נו, כמעט חודש עבר מאז שקיבלתי את צדור המפתחות המרשים מאפרת והגיע הזמן לשתף את הקהילה בקורה במשקנו. ובכן, משק הילדים חי והומה. לכבוד החג, בערב סוכות, הופתענו למצא שאחת מכבשות המרינו שבחי-בר המליטה במזל טוב טלה וטליה. ואפילו לא שמנו לב שהיא בהריון מתחת אדוותה הצמרית...

המבקר במשק הילדים יהנה מהמחשאה והרחבה, המוצלת בחלקה, ובדיקות המים הזורמים, בהן גדים כמה צבי-מים חביבים, ואלפי דגיגי 'גמבוה', דאזכלים את בצי היתושים. הדגים מותרים בקלות, ומי שרוצה, מוזמן לקחת תריסר דגיגים לבדיכתו או לכל מקור מים שמושך יתושים. ניתן לשים במים פיסת לחם, ולשלות בצנצנת את קבוצת הדגיגים. מי שברשותו צמחי מים מיוחדים, מוזמן להוסיף סיפם. משפחות ומבקרים מוזמנים לאסוף ולהביא שיירי מזון להאכלת קהילת החיות: לחם ומוצרי דגנים - לדגים, לצבים, לתרנגולות ולטווסים המסתובבים חופשי. שיירי ירקות ופירות לעיזים, לכבשים ולחמורים.

הגדיים הלבנים הם עזי אנגורה, הידועים בצמרתם העדינה והמיוחדת, בעל הקרניים הארוכות המסתלסלות שבחי-בר הוא תיש אנגורה.

שועל ולקופים אני מחפש פתרון הולם - עם מקום מרווח יותר (גם לחיות מגיע בעיני 'מרחב מחיה' (לא רק לנו). שני כלבי זאב הצטרפו למשקנו, בכוונה לעזור בשמירה. ג'אמו הענקי, במהלך אילוף ככלב שמירה, מוחזק מאחורי 'גדר' במשך היום, וישוחרר להסתובב בחצר בלילה. סוואנה הצעירה, קשורה בחי-בר. נא לעזבם לנפשם. משק הילדים פתוח כל יום מ-7.00 בבוקר עד לחשיכה. בשבתות פתוח משעה 9.00.

לפני כשנתיים נפתח במשק הילדים את 'בוסטן גאי' על שם גאי המאירי. בבוסטן עצי פרי צעירים ממנים שונים. הדבה מאמץ ואהבה הושקעו בהקמת הבוסטן המיוחד, שכעת משווע לחשומת לב.

##	ביום שבת, ה-17 באוקטובר, נערוך גיוס לטיפול הבוסטן -	##
##	בשעה 15.00. הפעולות הנדרשות הן עישוב, תיחוח וחיפוי	##
##	הגומות בקט - למניעת עשביה ולמניעת התייבשות.	##
##	נא להצטייד בכפפות ובמעדרים. ב-16.30 תוגש ארוחת ארבע	##
##	בדווית כ'סוכת אברהם', שתכלול בין השאר פיתות טריות	##
##	ולבנה תוצרת עזינו.	##

נא להודיע לי על השתתפותכם - טל' 4079

בני הנער החרוצים, העובדים שעות ארוכות במשקנו, הם: אתי, זיו, גלעד, עמית, ויניר. אשמח להצטרפות אחרים. העבודה מגוונת ומעשירה.

ובינתיים, חג שמח ושנה טובה לכולנו. שנת שפע ושלום.

צות נא להפנות לארנבות שמוטות האוזניים (מקשיבות מקצועניות) ושאלות לפניניות (תמיד יש להן משהו להגיד).

שבת שלום, ולהתראות בין החיות -

אבישי

הדשא של השכן באותו צבע...

א - התפוח לא נופל רחוק...

הכתבה הבאה נלקחה מעלון בית העמה -

"בשעה שקשה לי לשיר והכל מתמוסס על ראשי, התרשי לי לזכור ולהזכיר תמיד לך יש אותו לי יש אותך לנו יש אותנו".

זה פזמון הלקוח משירה של נעמי שמר שכתבה אותו לאידה נודל כשזו ירדה בבלארוס. מאז ששמעתי בפעם הראשונה הוא מלווה אותי לאורך כל הדרך. הביצוע העברי היה לפני שנים כשעוד הסלויזיה היתה בשחור לבן ושרו אותו בדואט חווה אלברשטיין וריימונד אבוקסיס (אמא של יעל). משמעות השיר הזה בעיני וביחוד בעצם בחירת המבצעות זו ממזרח וזו ממערב הוא ברעיון של היחד, של המלכד, של המחבר, של לא להיות לבד, כשגם נראה שהכל מתמוסס והתהום פעורה, רגע לפני, אפשר להזכיר שאם יש האחד את השני, אם קיים היחד והאיכפתיות שהרי אז גם הרגעים הקשים נראים אחרת, אפשריים יותר.

השבוע, בכתבה ב"הארץ", אמר מתן וילנאי "האיום של התפרקות חברתית הוא איום קיומי המסוכן יותר מן האיום הצבאי החיצוני. כי כאשר יורים סילים על עורף של חברה מלוכדת, וכאשר יורים סילים על עורף של חברה מפולגת, אלה שני דברים שונים לגמרי".

לא סתם בחרתי בציטוטים הנ"ל. בחרתי בהם מכיוון שאני מרגישה שכרגע אנחנו נמצאים "באיום כלכלי" הדורש מאיתנו - מכל אחד ואחד - להיות שותפים בנסל הגזירות שנאלץ לבצע על מנת לשרוד את התקופה עד שנצליח לחזור למצב יציב. אך הפעם, אני מודאגת כי אם בפעמים הקודמות החברה עמדה מול רוע הגזירות כעורף אחד של חברה מלוכדת ומבינה, הרי שהתחושות שלי שכיום זה לא בדיוק כך.

הווארד, כמזכיר, ושלומית כמרכזת ו. שירותים, אחראים, מתוקף תפקידם, לקהילה ולשמירה על תפקידי הקהילה. באופן אישי, אני מסירה בפני שניהם את הכובע על התפקוד, לקיחת האחריות, על השעות והימים ששניהם מקדישים לקהילה.

אני מודעת גם לקשיים האישיים ולשחיקה העצומה ששניהם עוברים - ותאמינו לי, זו לא העבודה הרבה ששוחקת אותם, אלא ההרגשה שיותר ויותר אנשים חושבים רק על עצמם ופחות ופחות אנשים חושבים על הזולת, או במילה גדולה יותר - על הקיבוץ. אם לא ניתן גיבוי, כל אחד ואחד מאיתנו, לעומדים בראשנו, אנחנו עלולים להפסיד גם אותם ואז תהיה כאן אנרכיה מוחלטת, ובמקום לנסות ולעבור את רוע הגזירות בשיקול דעת, נמצא את עצמנו חיים עם חמישים ש"ח במזומן לשבוע ליחידת תקציב, ואין גואל ואין מושיע.

זה מיותר, פוגע ומעליב לדעתי, לכתוב על בעל תפקיד שהוא אינטרנט לשיקוליו האישיים בזמן שהוא יושב בראש ועדה. בזמן האחרון, התפרסמו לא מעט מכרזים ומשום מה אין קול ואין עונה. לכן, המינימום הוא להעניק גיבוי גם אם אין הסכמה לאלה המוכנים לסחוב את העגלה בשעותיה הקשות.

ברגעים אלה על סף "הימים הנוראים" ועשרת ימי תשובה, כדאי שבאמת נתייחס קצת למסורת היהודית וננצל את ההזדמנות ונדע למחול ולבקש סליחה ממי שצריך ואם צריך. ובעיקר - כדאי לערוך חשבון נפש והלוואי שתגיעו למסקנה כמוני, ששום קושי לא שווה התפוררות חברתית, ההיפך. ככל שנהיה קשובים יותר האחד אל השני, נעימים יותר וקרובים יותר - כך גם נוכל לעבור משוכות קשות יותר.

בימים כאלה, אני תמיד חושבת על השבטים האפריקניים או להבדיל על ההולכים בתהלוכת הקרנבל בברזיל - אנשים עניים, בלי הרבה אפשרויות חומריות - רק הם גילו שהחומר האנושי הוא מה שבאמת יש להם וזה את הנפש והגוף שלהם. וככה הם ניצלו את מה שיש להם, פצחו פיהם בשירה והחלו להניע את גופם לקול הקצב וכך הפגינו שמחת חיים אמיתית וכנה למרות מצבם.

אם התפלספתי קצת, אזי סליחה, אני פשוט מרגישה שזו הזדמנות דווקא בימים אלה להפגין את האופטימיות שלי בתקווה שיש עוד אנשים ששותפים לזה.

שנה טובה!
אורית סגנא.
(בתם של רינה ומיכאל כהן)

סיום חג היוכל עד חלוקת הספר

למחרת סיום החג, ביום ה- 27 ליוני, שוש ואני נסענו לביקור משפחתי ארוך בארצות הברית ובאנגליה. כשיצאנו מהקיבוץ ה"אופוריה" הייתה בשיאה. חזרנו ביום ה-17 לספטמבר, ולמחרת התקיימה המסיבה לרגל חלוקת הספר. באותו הערב היה אפשר לחשוב ששום דבר לא השתנה.

כמובן ידענו היטב שלמעשה ה"אופוריה" נעלמה מהר מאד אחרי החג, ורק חזרה באותו ערב הודות לאווירה הנפלאה שנוצרה עם קבלת הספר. לפני שאתייחס לתופעה זו ולהתרשמותי מהתקופה שנעדרתי מהבית, אספר בקיצור רב על הביקור שלנו בחו"ל.

שלושת המוקדים של ביקורינו היו בקולומבוס עם שמוליק וקריס, בסיאטל עם נתן ולנה ובליברפול עם האחות החולה של שוש. בקולומבוס היה מפגש מרגש עם הנכדים המתבגרים, קלייר וטובי, ובסיאטל הייתה כמובן החתונה. רגע השיא בחתונה היה כשהגיעו חבריו של נתן שמוכרים לכלם: אמיר גולן, דני פורסטר וניר פרלסון ביחד עם חלק ממשפחותיהם. נוכחותם שינתה את מצב הרוח של נתן, אשר מרגע זה לא הפסיק לצחוק. בשבילנו זה היה ערב מיוחד במינו. בליברפול הספקנו גם לבקר במקום מאד מעניין; בשבת בבוקר השתתפנו בתפילות בבית כנסת ישן אשר נבנה לפני 125 שנה, ושבו הסבא והסבתא שלי היו בין הראשונים להתחתן בשנת 1874. זהו בנין מאד מרשים, במיוחד הויטורז'ים שבו. אך הכי מרגש היה לעמוד שם ולזכור את האירוע המשפחתי ההיסטורי.

חזרנו הביתה אחרי כמעט חודשיים - תקופה ארוכה! אנו מודים לחברים הרבים שקבלו אותנו בחתלהבות ובחום. אמנם האמת היא שהיו אלו שגילו שבכלל לא ידעו שנסענו. הזמנים באמת השתנו! אחרי יומיים החלטתי לקרוא את כל "דפי המידע" ושבעת העותקים של "דברי הכפר" שחיכו לי. ידעתי מראש שזה לא יגרום לי יותר מדי נחת, וכשהתחלתי לקרוא, מיד הבנתי איך תקופת ה"אופוריה" באמת נעלמה מהר. היו כמה מאמרים שגילו הרבה מותח והתמרמרות ומהם הבנתי שהחברים עברו קיץ לא קל - ולא רק בגלל מזג האוויר.

מצאתי נחמה בכמה קטעים שהופיעו ב"דברי הכפר". בלטה הכתבה של מירי על המחנך, ובמיוחד הערותיה לגבי הפעילות המאוד מוצלחת של המדריכים. היה טוב לקרוא גם על השבחים שקיבל הילל מהמקום שבו הוא שירת במסגרת ש.ש.ש. וכל הכבוד לאביב על קבלתו לקורס טייס - זה לא קורה כל יום אצלנו. היו כתבות קצרות מבנים יותר מבוגרים שהשתתפו בחג היוכל וחוספו לחוברת שבה כולם כתבו. ולא נשכח את המעשה היפה של כל הבנים שתרמו להוצאת ספר היוכל. בוודאי שמתם לב שכל הדוגמאות החיוביות היו מהשכבה הצעירה של כפר הנשיא. נדמה לי שבשנים האחרונות חברים יותר מידי מזכירים לנו את הדברים השליליים והבעייתיים של צעירינו, וטוב לראות בתקופה זו תמונה יותר מאוזנת.

בזמן החתונה של נתן ישבתי ליד ניר פרלסון, ופתאום הוא פנה אלי ושאל, "תגיד לי, מה זה בדיוק חוק גרשיו?" כשחזרתי הביתה התברר לי שבהעדרותי בחו"ל, כתבו, וכנראה גם דיברו רבות בבית על נושא זה. אינני מתכוון בכלל להיכנס לוויכוח שהתנהל כאן בזמן האחרון. אבל היות ושמי הוזכר, תרשו לי להוסיף כמה הערות לגבי הצד ההיסטורי של העניין. ההחלטה שהתקבלה לפני 30 שנה ושעליה הגנתי כמה פעמים במשך השנים, קבעה שבמקרה שחבר או חברה עומד כהצעת יחיד לתפקיד, ולאחר שזה ברור שחברים נכשלו במאמצייהם למצוא (או לשכנע) מועמד אחר, לא תתקיים הצבעה אלא החבר המוצע ייבחר אוטומטית. בימים ההם טענתי שחברים חייבים לקחת אחריות בעניין ואם אין להם הצעה אחרת לא לקחת את הדרך הקלה ולצפות שמי שהחבר ימצא את ההצעה האלטרנטיבית.

הסיבה השניה שלי הייתה קשורה לאספקט האנושי של הנושא. לא קל לאף אחד להפסיד בבחירות בהם חברים מחליטים שחבר אחד יותר טוב ממך, אך פי

כמה כואב ומשפיל לקבל הצבעה שלילית כשמחליטים "אתה לא! גם אם אין הצעה אחרת". בתקופה הזו הייתי פעיל בוועדת החברה של התנועה ושמעתי בקיבוצים רבים שאחרי החלטה כזו, החבר נפגע קשות. לפעמים הוא או היא נכנסים למשבר עמוק, וכתוצאה מכך, בדרך כלל, לא היה מוכן שוב להיות פעיל בקיבוץ. אך החלק המעניין ביותר היה, שכאשר סיפרו לי על הדברים הקשים האלו, ניסיתי לשכנע אותם ללכת בדרך של כפר הנשיא, והאמת היא שלא הצלחתי לשכנע אף קיבוץ לקבל את הדרך הזו. יחיו חברים שיגידו, "אתה רואה? כל התנועה הייתה נגד החוק שלך!" הפירוש שלי הוא אחר. חלק מהיחוד של חברת כפר הנשיא היה בגישה האנושית שכללה התייחסות לרגשות של החברים, ולכן תמכו בחוק שלי כי לא רצו לפגוע בחברים או להשפיל אותם.

כל זה היה לפני 30 שנה. ואולי זה לא מקרי שבזמן האחרון חברי כפר הנשיא מוכנים "לזרוק" את החוק. אך אני לא מתלונן, הרי צריכים לקבל את העובדה שהזמנים משתנים, ואני עדיין תקווה שגם בתחומים אחרים חברים יידעו לקבל מציאות זו. וזה מזכיר לי, אני גם רוצה להתייחס לתהליך השינוי אצלנו. אבל זה כבר לפעם הבאה.

גרשי אפשטיין

שרותי תיירות ♦ שייט ♦ נופש פעיל

דרוש/ה

**פנסיונר/ית לעבודה בחדר האוכל של אורחי המלון
למשך 3 שעות בכל בוקר.**

לפרטים נא לפנות אל קורין שפרונג
4992 / 4870 במשרד האירוח הכפרי
4712 בבית

דפי מידע

מס' 267

תאריך 06/10/98

דוח ישיבת ההנהלה הכלכלית 116

מיום 28/09/98

נוכחים: איתן יעקובסון, קולין פ', אורי א', גדי ע', פנינה ג', מיכי נ', רוי ב', תמיר ש'.
מתנצלים: שריטה ס' (חול"ל), צילה ב"ר (חופש). **חסרים:** שלמה וו', ברוך כ', יוסי כץ.

1. דוח ישיבה קודמת מיום 28/8/98 אושר.

2. דוח מרכז משק לחודש ספטמבר

אבוקדו: נטיעה חדשה של 25 דונם אבוקדו, כתחליף לשטח שנשרף, הושלמה בצורה טובה.
פרדס: משה גרשמן נכנס לעבוד בפרדס במגמה להחליף את רוני גוטר. רוני קידם את הפרדס (והאגסים) בצורה טובה מאד, אבל כאשר חבר מוכן ומסוגל לפי כל הדעות להחליף שכיר, אזי ההחלפה בלתי נמנעת. בהתחשב בעבודתו המסורה והמוצלחת של רוני, נאפשר לו ניחול הענף עד 6 חודשים, כדי שיוכל למצוא עבודה אלטרנטיבית.
ד"ש: הוחלט להכנס לשותפות בחולה עם קיבוץ שניר. מדובר בשטח של 1700 דונם של כפר הנשיא ו-1200 דונם של שניר. השטחים ינוהלו כיחידה אחת על ידי גדי ורוחי היבולים יחולקו בין שני הקיבוצים ביחס לגודל ושווי השטחים בהתאם לקביעתו של שמאי - מדריך חגדי"ש גלי מקיבוץ גדות.

מאגר ביוב: פרויקט ענק ומתקדם מאוד מתבצע במאגר (בסוף כביש העפר ליד מגרש הכדורגל לשעבר). מומלץ לחברים לטייל למקום ברכב או ברגל, לראות את הפרויקט.
דוחות תמחירים תקופתיים: רכשנו תוכנה בשם "תיק 7". תוכנה זו מעבירה את כל הנתונים ממערכת התמחירים בהנ"ח למערכת Excel באופן אוטומאטי. כתוצאה מתהליך המעבר אין דוחות החודש, אבל החל מהחודש הבא יהיו דוחות חודשיים בפחות מאמץ. מספר חברים ביקשו להקדים את הכנת הדוחות. העניין ייבדק על-ידי תמיר.
ימחי מרפא: הגידול של 30 דונם בן-חרצית בחולה נכשל בגלל עשבים, ויש צורך לשתול מחדש. ההפסד מגיע ל-40 אש"ח. רוי וג'רי השתתפו בתערוכה חשובה בארה"ב, וממשיכים לבדוק באינטנסיביות צעדים הדרושים לנו, כדי למכור שם מוצרים מוגמרים. ייתכן מאוד שיידרש משקיע מבחוץ למימון חדירתנו לשוק.

3. תוכנית אסטרטגית לכפר הנשיא

קולין הציג את השקפתו הבסיסית. לדעתו, לא צריך לפתח ענפים או להתחיל בפרויקטים חדשים על ידי מימון מבנקים או ממורמים אחרים, וכך להגדיל את החוב ולסכן את המצב הכלכלי של הקהילה. לכפר הנשיא אין מספיק הון עצמי על מנת להקדיש חלק ממנו ל"הון סיכון". האלטרטיבה היא לפתח את המשק/מפעל על ידי שותפות עם משקיעים מבחוץ.
הפרנסה לחברה חייבת לבוא מעבודת חברים ולא מרווחי הענפים. תפקידם של הענפים לשלם את משכורות החברים, להחזיר חובות לבנקים, ולהמשיך ולהשקיע על מנת לספק תעסוקה לחברים. כמסקנה מהנ"ל, קולין מציע תוכנית לשנתיים הבאות כמפורט להלן:
א. מכירת נדל"ן - המטרה למכור זכויותינו בקרקע עבור 150-350 דירות.

ב. ניצול שטחינו להקמת תיירות על ידי יזמים, וקבלת תמלוגים על חלק מהעסק (בדומה לפרוייקט ה"הידרו").

ג. שותף אסטרטגי למפעל, כדי לבסס את חוסנו הכלכלי והשיווקי של "הבונים".

ד. חלוקת הקיבוץ לתאגידים עסקיים:

- חוב הקיבוץ יחולק בין התאגידים: מפעל, ענפונים, ענפי חקלאות, הקהילה וכו'. באופן זה אם תאגיד אחד נכשל ונסגר, חלק מהחוב נמחק יחד עמו (לעומת מצבנו היום כאשר אם ענף נסגר, החוב ממשיך על הקיבוץ כולו).

- יצירת מצב בו החברים יהיו בעלים של התאגידים, בעוד שכרגע, הכל שייך ל"אגודה שיתופית כפר הנשיא" ולאגודה אין בעלים בכלל, רק החברים בה.

- אפשרות שכל תאגיד יפעל לפי כללי נוהל כלכלי רגיל. כלומר, אפשרות של הכנסת שותף ולקחת הלוואות חודשיות, אבל אז ללא סיכון לשאר התאגידים או לקהילה.

התקיים דיון בשאלות כמו: היכן יהיו מקומות תעסוקה לחברים? האם נושא התיירות מתאים לאופי של חברי כפר הנשיא? מה משמעות הכנסת שותפים שבעקבותיה הקטנת הבעלות והשליטה שלנו בנכסים? קולין הסביר שאין עוד באפשרותנו להשקיע בענפים על מנת לספק מקומות עבודה (בתעשייה נדרשים כ-150,000\$ למקום עבודה אחד!). בינתיים לכפר הנשיא יש הרבה שכירים גם במפעל וגם במשק, כך שקיימות אפשרויות רבות לתעסוקה.

כוונת תוכנית התיירות לציין אתרים מתאימים לתיירות בתוך שטחינו ולאחר מכן למצוא יזמים ולהקים אותן. ייתכן ללא שותפות פעילה שלנו בעסק.

התוכנית האסטרטגית לשנתיים הבאות התקבלה על ידי המועצה הכלכלית.

4. הקמת שכונה חדשה ליד כפר הנשיא

קולין הציג את המסמך שהתקבל במזכירות בקשר להרחבת יישוב. לאחר דיון קצר, הצעות המזכירות התקבלו. הצעות אלו יבואו למועצה ולקלפי מטעם המזכירות והמועצה הכלכלית (ראה דף מצורף).

5. הקמת עדר בקר (מוזמן אפרים)

הוצע לרכוש מיד 50 ראש בני 6-8 חודשים בחשקעה של כ-100,000 ש"ח. כך תהיה לנו כניסה זהירה לנושא מרעה עדר בקר ושהות לקלוט ולהסדיר את הענף החדש. כמו כן לרכוש מכלאה ניידת בסכום של 12,000 ש"ח. יש לצפות להוצאות שוטפות של 50,000 ש"ח ובשנה הראשונה לא יהיו הכנסות. קולין הסביר שהובטחה לנו תמיכה רבה מרוב המוסדות באזור, כדי שנוכל לתפוס מחדש את שטחי המרעה שלנו (יש לציין, שחלק מהעדרים הרועים בשטחינו בנויים על פרות גנובות).

יש לבדוק עניין הביטוח, בעיקר, נגד גניבות.

עדר של 50 ראש אינו רנטבילי, אך זהו צעד ראשון הנושא אופי הפגנתי הן כלפי המוסדות באזור והן כלפי שכנינו מטובא. יחד עם זאת אורי הציע שבמקביל נחדש את הדו-שיח עם המועצה המקומית של טובא, נודיע להם על החלטתנו להקים עדר בקר במקום עדר הצאן, ולא נבצע בשלב זה פניה לערכאות, על מנת להוציא משטחי הקיבוץ את העדרים שפלשו אליהם בשנים האחרונות. דבר זה יעשה לאחר שביססנו עצמנו כמגדלי בקר (עד כמה שהדבר ניתן).

חלק מחברי המועצה לא היו מוכנים לאשר את ההשקעה, גם מחשש שהיא תרד לטמיון וגם מציפיה ל"טרור" מצד שכנינו. הנושא טרם הוכרע.

6. שונות: בחירת חברי המועצה הכלכלית

קולין הציג את הדף הרלוונטי מתוך חוברת "המבנה הארגוני". בדף צויין, שאם מנכ"ל המפעל איננו חבר זפר הנשיא, יש לבחור חבר ממועצת המנהלים במקומו. עלתה השאלה האם אין מקום לבחור בנציג חיצוני וסף למועצה הכלכלית, ואם כך מדוע לא לבחור במנכ"ל המפעל השכיר? התקיים דיון ראשוני בנושא והוא זבא להכרעה בישיבה הבאה.

זוכם להחליף את השם "מועצה כלכלית" ל"הנהלה הכלכלית", כדי למנוע בלבול עם השמות "מועצת זחברים" ו"מועצה אזורית".

רשם: קולין

PARENTS PAGE

NEWS OF THE WEEK

- * It seems as though we will be lucky this year - Sukkot without rain..., so the evening programme can take place as planned. An evening on the lawn near the pub, with home-made cakes, and hot drinks tonight and a kite-flying event on Monday. Tomorrow night you can visit various Sukkot, taste some more goodies and play games.
- * The hydro-electric plant has been giving trouble lately, and some parts have had to be replaced. Jason has promised to give us the details as soon as he has the time.
- * Danny Friedlaender says the avocado crop looks good this year, and apparently prices are high. He threatens anyone who goes picking without his permission with dire consequences.
- * Russian aliyah - three families have left us after spending a year here learning Hebrew, getting used to the climate and the general conditions. Another three families who have just made Aliyah have come in their place. All three are young people with small children. We wish them a speedy absorption.
- * Did I tell you that Sashu (our only Japanese member) went to Japan for a home-visit, and on the way back spent two weeks with Jimbo? He says that Jimbo looks well, and took him for a brisk walk every morning...

Have a pleasant week-end,

I N G E

From the Second-Hand-Shop:

Till the end of October everything is being offered at end-of-season prices. Any goods (clothes and shoes) left after that, will be packed up and given away to needy families.

MAZAL TOV

HAPPY BIRTHDAY

- 11.10.98. Yoav Eder
Ehud Ha-me'iri
- 12.10. Evelyn Wallach
- 13.10. Benny Forster
Irit Yentis
Raviv Marcuson
- 14.10. Terry Whitham
David Rifkind
Sela Levine (granddaughter)
Mickey Harman
- 15.10. Dishon Bilgory
Ra'anan Tenne
Joathan Tubis
Rika Cina
Rubie Hammerschlag
Raz Ma'ayan
- 16.10. Gideon Levy
- 17.10. Mrs. Ray Collett
Bruce Whitham
Avner Merom
Amit Shuval

HAPPY ANNIVERSARY

- 11.10. Caryl & Gershon Sherak
- 14.10. Tsivya & Angy Kunigis
Baomi & Peretz Cohen
- 17.10. Miriam & Baruch Cohen

Welcome Home to Sabbath Frank I